

VESELIMO SE LUČI

Ob križevem potu razmišljamo o Jezusovem trpljenju in padcih, kako je v neizmernem zaupanju v Očeta črpal moč, da je premagoval vse težave in ponovno vstajal. Naj nam bo močan vzgled, kje in kako iskati moč ob naših padcih, ko živimo vsak svoj križev pot, da ponovno vstanemo in nadaljujemo svojo pot.

Jezus je zadnjič padel pod težo smrti in vendar je vstal. Vstal je za mene, za tebe, za vse nas je vstal in nam dal luč, posvetil je v našo temo, da spregledamo in vidimo vse okoli sebe s svetle strani.

Velika noč – noč – tema je potrebna, da lahko luč vstajenja jasneje vidimo. Če ne bi bilo teme, se ne bi veselili Luči. Zato naj bo svet okoli nas z vsemi križi in težavami v sivini velikonočne teme, da bomo pripravljene videti in sprejeti Luč, da bomo zmogli tudi v najtežjih trenutkih zaupati in z Njegovo pomočjo vstati pod težo našega križa.

To vsem vam želimo domača duhovnika, člani ŽPS-ja in vsi ostali župnijski sodelavci.

ALI KAJ MOLIMO?

Takole pravi papež Frančišek v knjigi Cerkev, hiša usmiljenja: *»Pasite Božjo čredo, ki je med vami, varujte jo, ne prisiljeno, ampak rade volje, kakor je Bogu všeč, tudi ne z grdim pohlepom po dobičku, ampak z voljnim srcem«* (1 Pt 5, 2). *»Te besede svetega Petra naj bodo vklesane v srce! Poklicani in postavljeni smo za pastirje, ne pastirje po svoji volji, temveč po Gospodovi, in ne da bi služili samim sebi, temveč čredi, ki nam je bila zaupana, da bi kakor Kristus, dobri pastir, zanjo dali življenje«* (prim. Jn 10, 11). Kaj pomeni pasti? To pomeni: sprejemati, hoditi in vztrajati.

Vse to so naši duhovniki, škofje, redovniki, redovnice ... Redovniki in redovnice se še posebej trudijo živeti kakor Jezus. Imajo skupno imetje, skupne molitve in si prizadevajo spolnjevati božjo voljo.

Z nami verniki so. Nas sprejemajo v vsej naši različnosti. Z nami delijo upanje, radost, težave, trpljenje. Znajo razumeti, pomagati in nas usmerjati. Čas, preživet v družbi duhovnikov, redovnic ... ni nikoli izgubljen čas.

Kakšni pa smo mi do njih? Jih cenimo, spoštujemo in jih sprejemamo take, kakršni so? Zanje kaj molimo? Se kdaj vprašamo, zakaj je duhovnikov vedno manj? Koliko smo mi tisti, ki bi lahko kaj naredili? Kot prvo bi gotovo morali več moliti za nove duhovne poklice. Morali bi videti, kaj so dobrega naredili, ne pa iskati samo napak. Težko si predstavljam, kako bi ljudje reagirali, če duhovnika ne bi bilo npr. v času pogreba. Ali se zavedamo, da smo Cerkev mi vsi? Verjetno ne. Vsi, prav vsi, od prvega krščenca naprej in vsi moramo stopati za Jezusom. On je postal suženj, služabnik, ponižan je bil do križa. In če želimo biti kristjani, mu moramo biti podobni.

Posvetnost vodi v nečimrnost, objestnost in oholost. *»To je mali malik,«* pravi papež, *»in je najhujši greh.«*

Mi vsi se moramo znebiti te posvetnosti. Ni mogoče sedeti na dveh stolih. Jezus sam je rekel: *»Ne morete služiti dvema gospodarjema, ali služite Bogu ali hudobcu«* (Mt 6,24). Živimo v svetu, ki se ne zmeni za to, da številne družine nimajo kaj jesti, ki se ne zmeni za to, da bi molili za duhovne poklice in njihovo stanovitnost, nekateri slabo govorijo o duhovnikih, jih ne spoštujejo ... To počne duh posvetnosti.

Za dobro se je potrebno boriti, vsak dan znova boriti. Izbirati moramo dobro, biti velikodušni. Kaj pomeni biti velikodušen? Pomeni imeti veliko srce, visoke vzore in željo po tem, da delamo dobro, da delamo v danem trenutku to, kar Bog od nas pričakuje.

Vsakdanje obveznosti naj bi dobro opravljali vsak dan.

Prisluhnimo Gospodovi navzočnosti v svojem življenju. Gospod je med nami navzoč ravno po duhovnikih, redovnikih in redovnicah. Zanje molimo in jim bodimo hvaležni, da so tukaj, med nami, da nam posredujejo in razlagajo Jezusov nauk.

ALI JE GREH ŠE GREH, ČE GA POIMENUJEŠ Z DRUGO BESEDO?

Dobimo se s prijatelji na prijetnem klepetu. Beseda nanese na znanca, ki se je »dobro znašel«. Ko sem prišla domov, sem začela premišljevati o našem pogovoru.

Znanec, ki se je »dobro znašel«, je pravzaprav izkoristil družbo, državo in sebi po bližnjici pridobil lahek zaslužek. Zanimivo, ko smo se pogovarjali o njem, ga nismo omenjali kot lumpa, bili smo mu celo malo nevoščljivi.

Za božjo voljo, kako se je kar naenkrat za nas greh spremenil v nekaj povsem sprejemljivega. Ko posameznik goljufa državo ali skupino sodelavcev, na to ne gledamo več kot na greh. »Ta se je dobro znašel«, pravimo in kar je še slabše, ko bi bilo nam dano, bi se tudi mi radi »dobro znašli«.

Kristus je rekel: »Dajte cesarju, kar je cesarjevega,« nam pa se zdi normalno, da vedno znova poskušamo goljufati državo. Kdo pa je država? Mar nismo tudi mi del države? Ko goljufamo državo, mar ne goljufamo sebe, brata, soseda, svojega otroka ...

Ta se je »dobro znašel«, se sliši zelo pozitivno, ta je zaslužil z goljufijo, pa malo manj. Goljufija je greh in ta greh preimenujemo in sprejemamo kot vrlino. Umoriti otroka je strašen greh, prekiniti nosečnost pa sprejemljivo dejanje. »Neodgovorno zapravljati čas in denar družbe« se ne sliši najlepše, »naj mlad človek še malo uživa, saj bo potem moral celo življenje delati,« pa je čisto sprejemljivo.

Ali se slabo dejanje, če ga poimenujemo s pozitivnimi besedami, kaj spremeni?

No, to je zato, ker je tak čas in ker vsi delajo tako. Ta stavek je največja neumnost. Če vsi ljudje kradejo, moja kraja še vedno ostane enako velik greh. Enako je z goljufijo, jezo, prepiri ...

Pa se v postnem času odločimo, da se bomo za štirideset dni odpovedali čokoladi, mesu, alkoholu ali kateri drugi razvadi in zaradi te odpovedi bomo bliže Bogu, predvsem pa veliko boljši kot večina ljudi, ki še tega ne naredijo.

Jezus se je res štirideset dni postil v puščavi, vendar to ni bilo najpomembnejše opravilo. Vzemimo v roke Sveto pismo in prebrali bomo, da ga je po puščavi vodil Sveti Duh; in najpomembnejše, v puščavi je zavrnil vse skušnjave, ki mu jih je hudič pripravil. Štiridesetdnevni post mu je samo pomagal dušo pripraviti in utrditi za delo, ki ga je čakalo.

V Svetem pismu tudi nikjer ne piše, da naj toliko in toliko dni ne jemo, pa bomo boljši, temveč, če se hočemo približati Bogu, se moramo »spreobrniti«. Spoznajmo svojo grešnost in jo odpravimo. Odpoved hrani lahko služi samo kot podlaga za spremembe v naši duši, v naši miselnosti. Postati pošten do vseh ljudi, ljubiti vse ljudi, biti prijazen z vsemi, v ljudeh, ki ti niso blizu, poiskati nekaj dobrega, odpovedati se svoji samovšečnosti – egoizmu. No, to so pravi izzivi za postni čas.

Ja, vem, veliko lažje se je odpovedati čokoladi, že to je velika žrtev in pravzaprav že s tem veliko žrtvuješ za Boga. To so samo izgovori, s katerimi opravičiš svojo lenobo in mlačnost. Življenje je minljivo. Že jutri nas Bog lahko pokliče. Kakšno popotnico bomo prinesli predenj? Postni čas je namenjen prav za taka razmišljanja, se vam ne zdi?

PRAVIČNOST, RESNICA IN MIR

V začetku lanskega leta je bilo v Sloveniji 16.916 Jožefov in 14.684 Jožetov. Ime Jožef je bilo sedmo najpogostejše moško ime pri nas, če bi mu prišteli vse Jožete, pa bi bilo na drugem mestu.

V Svetem pismu imajo vidno vlogo trije Jožefi. V Prvi Mojzesovi knjigi je popisano življenje Jakobovega najljubšega sina Jožefa, ki ga je rodila Rahela. Bratje so ga hoteli sprva umoriti, potem pa so ga prodali v Egipt, kjer je po božji milosti postal najpomembnejša oseba za faraonom. Ko je nastopila lakota, so v egiptovsko deželo prišli po hrano tudi njegovi bratje. Po vrsti dogodivščin se jim je dal spoznati in se jim ni maščeval za storjeno hudobijo. V Novi zavezi sta bolj na kratko opisana Jezusov rednik Jožef, ki goduje 19. marca, in Jožef iz Arimateje. Prvi je sklenil na skrivaj odsloviti Marijo, ki je bila noseča od Svetega Duha. Ko se mu je v sanjah prikazal angel, si je premislil ter vdano skrbel za Jezusa in zanjo. Jožef iz Arimateje pa je po križanju od Pilata izprosil Jezusovo telo, ga zavil v platno in položil v grob.

Pri obeh novozaveznih Jožefih piše, da sta bila pravična, po prebranem pa lahko sklepamo, da je bil tak tudi Jožef iz Prve Mojzesove knjige. Tam je v opombah navedeno, da je pojem pravičen eden od središčnih pojmov starozavezne misli. Vključuje zvestobo Bogu, poštenost v odnosu do soljudi ter usmiljenje, prizanesljivost in dobroto.

»Tri stvari so, ki ohranjajo svet: pravičnost, resnica in mir,« pravi judovski pregovor. »Človeka ne razžalosti majhen delež, marveč krivična delitev,« pa dodaja finska modrost. Kadar je v svetu več krivice kot pravice in več laži kot resnice, je v njem tudi več nemira kot miru.

Svetopisemska pravičnost je v današnji Sloveniji redka dobrina. Namesto da bi najpomembnejša mesta zasedli najboljši, se nanje pogosto pririnejo najslabši (podobno kot pri soku, ki ga vsako leto pripravimo iz domačega sadja: na dnu je usedlina, na vrhu pa plesen). Koliko nemoralnežev se je z goljufijo prelevilo v uspešne podjetnike, koliko koritnikov se je prisesalo na državni proračun, koliko poslancev, ki naj bi bili predstavniki ljudstva, si zatiska ušesa pred našimi glasovi. Ena od njih je denimo – kot smo lahko brali v medijih – po zanjo neugodnem izidu decembrskega družinskega referendumu napisala, da ni razloga za pretirano razočaranje, saj bodo kmalu menjali ustavne sodnike. Nekaj tednov pozneje pa je v državnem zboru že veselo razpredala o »sovražnem govoru«, skovanki, ki so si jo izmislili predvsem za utišanje kritičnih sodržavljanov. Vse to smo že videli pred letom 1990, seveda v malce drugačni embalaži.

Svetopisemski Jožefi so v svojem času, ki verjetno ni bil dosti boljši od današnjega, ravnali zelo preprosto. Niso obupavali nad pokvarjenostjo drugih, ampak so se trudili za pravičnost v svojih mislih in dejanjih, česar pa seveda ne smemo enačiti z naivnostjo in lažnim usmiljenjem. To jim je prineslo mir in blagoslov. Ga lahko prinese tudi nam?

Andrej Praznik

MATERINSKI OZIROMA STARŠEVSKI DAN

Pomlad je vsekakor čas praznovanja. Vsi smo navdušeni, ko se začne narava prebujati. Vsepovsod iz zemlje poganja novo življenje in prav kmalu je vsa pokrajina odeta v cvetočo pahljačo zvončkov, trobentic, žafranov ... Tedaj obhajamo praznik Gospodovega oznanjenja, ki je hkrati tudi materinski dan. To je mednarodni praznik, ob katerem izražamo pozornost in zahvalo vsem ženskam v vlogi matere. Ker pa otrok potrebuje oba starša, saj je vloga obeh čisto posebna, drugačna v življenju otroka, ta dan imenujemo tudi praznik staršev.

Družina skrbi za vzgojo svojih otrok, da postanejo pošteni, prijazni, odgovorni. Starše in otroke v družini povezuje medsebojna ljubezen, spoštovanje in skrb za drugega. Starši otroke varujejo in vzgajajo. Po zgledu svete družine jim posredujejo vero, krščansko kulturo, bogata narodna in družinska izročila. Upanje v družino je največja moč naroda. Navadno sicer moški usmerjajo javno življenje, vzgoja srca pa je dana materi. A za vse to se je treba potruditi. Zato je še kako potrebna molitev za dobre starše!

Potrebno in zdravo skladje med razumom in srcem, med rastjo in hrepenenjem. Starševstvo je poslanstvo k odgovornosti in ljubezni do otrok. Kolikor bolj iskreno opravljamo svoje poslanstvo, toliko bolj se nam razodevajo nova spoznanja.

Cerkev izredno ceni materinstvo: kot poklic v službi življenja, kot poklic ljubezni. Duhovno in telesno materinstvo je pravi blagoslov za preživetje družine. Tega naj bi se zavedali vsi, ki smo odgovorni za svoje otroke. Narod, ki ne ceni materinstva, je zapisan smrti.

Devica Marija skrbi za družino in je njena zaveznica. Marija je znamenje upanja. Papež Janez Pavel II. vzklika: *»Ti si mati lepe ljubezni, Ti si mati Jezusa, ki je vir vseh milosti. Vonj vseh čednosti, ogledalo vsake čistosti. Ti si veselje v joku, zmaga v boju, upanje v smrti.«*

Najmlajši se bodo tudi v Žireh zahvalili svojim staršem za njihovo skrb. Zato ste, dragi farani, lepo povabljeni v torek, 22. marca, ob 17. uri k sveti maši, ki jo bodo s svojim sodelovanjem prepletli otroci iz vrtca pri sv. Ani.

Breda Dolenc

Izdala Župnija Žiri, Jobstova cesta 34, 4226 Žiri. TRR: 07000-0000846221
Odgovarja: Igor Jereb, župnik. ☎ 04 5105 000, ✉ zupnija.ziri@rkc.si, <http://zupnija-ziri.si>
mobitel župnik: Igor Jereb: 041 703 578, mobitel duhovni pomočnik: Jakob Kralj: 031 850 443
Duhovnik je na voljo po vsaki sveti maši.
Naklada: 750 izvodov

POSTNE ODPOVEDI IN POSTNA DEJANJA

Smo že kar dobro vstopili v postni čas v letu usmiljenja. Da se bomo v postnem času dobro pripravili na veliko noč, smo si morda že izbrali kakšno postno odpoved ali dejanje.

Slovenska karitas nas že vrsto let vabi k akciji »40 dni brez alkohola«. Nekateri to priporočilo sprejemajo, drugi se sami odločamo za kakšno drugo odpoved. Morda je to odpoved kajenju v postnem času. Tisti, ki imajo kakšen kilogram preveč, se odpovedo sladkarijam ali kakšni drugi hrani. Odpoved, pri kateri želimo izgubiti kakšen kilogram, po mojem mnenju ni prava postna odpoved, ker ni usmerjena na Boga, ampak na samega sebe.

Zdi se mi, da bi si morali v letošnjem postnem času – v letu usmiljenja – izbrati kakšno posebno postno dejanje.

Slovenski škofje so v Pastirskem pismu za letošnji postni čas poudarili POMENBNOST SVETE SPOVEDI in da se je treba za dobro spoved dobro pripraviti. Človek se mora ustaviti pri samem sebi in premisliti, kakšen ima odnos do Boga, bližnjega in do samega sebe. Za dobro pripravo na spoved je potrebno včasih vzeti v roke tudi kakšen molitvenik, v katerem so napisana vprašanja za spraševanje vesti.

Tisti, ki so BOLNI in ne morejo k zakramentom, bi morali sami poskrbeti ali pa bi jim morali pomagati drugi, da bi prejeli ZAKRAMENTE NA DOMU. Napačno je mišljenje, da duhovnik z zakramenti prinaša smrt. Ne, ne prinaša smrti, ampak življenje. Tudi takrat, ko podeli zakrament BOLNIŠKEGA MAZILJENJA. To je zakrament za zdravje na duši in, če je Božja volja, tudi na telesu.

Postno dejanje v pripravi na Veliko noč je tudi OBISK BOLNIKA ALI OSAMLJENEGA. Ko smo v letu usmiljenja, bi si morda za postno dejanje vzeli SPRAVO s tistim, s katerim nismo v najboljših odnosih. Morda smo celo v SOVRAŠTVU. To je lahko v domači družini, v soseščini, na delovnem mestu itd. Kaj bi naredil, če bi prišel nekdo, ki bi se želel spraviti, pa čeprav ni povzročitelj spora? Bi ga odslovil že na pragu ali bi ga sprejel?

Spomnimo se Jezusovih besed, ko je rekel, da se je treba spraviti z bližnjim, čeprav nimam nič proti njemu, ampak on proti meni. Jaz sem dolžan, da se z njim spravim.

Za postno dejanje si lahko vzamemo več MOLITVE, obisk DELAVNIŠKE MAŠE, KRIŽEVEGA POTA, češčenje svete EVHARISTIJE ...

Bodimo usmiljeni, kakor je usmiljen naš nebeški Oče. Ne bodimo brezbrizni do leta usmiljenja in sodelujmo s papeževimi spodbudami!

Jakob Kralj, dhp

KERAMIKA ZA VESELJE

Smo triperesna deteljica, ki je našla srečo in smisel življenja v oblikovanju keramike. Da bi osrečili tudi vas s svojimi izdelki, vas vabimo na razstavo, ki bo v vaši župnijski dvorani **od 26. do 28.4., vsak dan med 10. in 18. uro.**

Izdelki, ki bodo prikazani na razstavi, bodo tudi naprodaj.

Ivica Cerjak, Andreja Heberle in Tatjana Ješe